Quelle: https://manuscripta.at/?ID=410
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

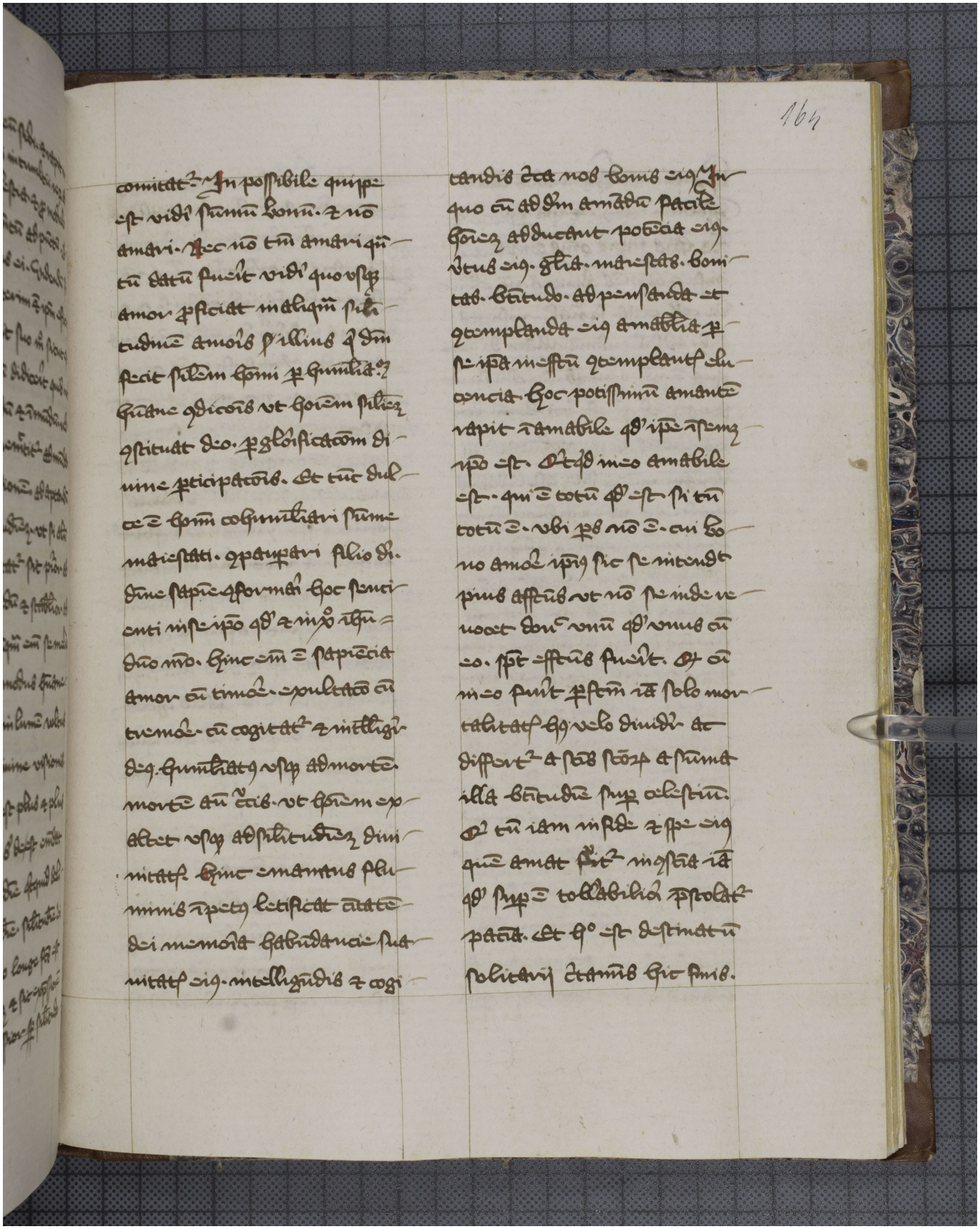

164

comitat⁹. Impossibile quippe
est videri summum bonum. et non
amari. Nec non tum amari quum
tum datum fuerit videri quo usque
amor proficiat in aliquem suf-
ficientem amoris pillius qui dum
fecit filium hominis propter humilitatem
huiusmodi dicens ut hominem filium
constituat deum. propter glorificationem di-
vinae participationis. Et tunc dul-
cem hominem consimilitudini summae
maiestati. quatenus filio di-
vinae sapientiae conformari. Hoc sentiri
enim in se ipso quod et in nobis ipsum
deum vivo. Hinc enim est sapiencia
amor cum timore. consultatio cum
tremore. cum cogitatione et intelligen-
dis. humilitatque usque ad mortem.
mortem autem crucis. ut hominem ex-
altet usque ad sublimitatem divi-
nitatis. Hinc emanantes plu-
rimis laudibus letificat civitatem
dei memoria habundancia fluen-
titatis cum intelligendis et cogi-
tandis dum nos homines cum quibus
cum ad dominum amandum pacifice
hortetur adducant potentiam cum
virtutibus cum gloriae maiestatis. homi-
tatis. virtutis. ad perfruendum et
contemplandum cum amabilem per
se ipsum in cuius contemplantur lu-
cencia. Hoc potissimum amantem
rapit tamabile quod ipse amens
ipso est. Et quod in eo amabile
est. qui est totum quod est si tu
totum es. ubi pars non es. cum bo-
no amore ipsum sic se intendit
prius affectus ut non se inde re-
vocet donec unum quod unus cum
eo. sit effectus fuerit. Et cum
in eo fuerit perfectum ita solo mor-
talitatis ego velo dividi et
differt et sola sorte et summa
illa virtutum supra celestium.
Et tum iam in fide et spe cum
quem amat fit ingestit ita
quod supra omnem tollerabilem protolat
patria. Et ecce est destinatum
solitarii cantus hic finis.